

TEMA: Angreb på folkesundheden
Palæstina-solidaritet
Teser om nyliberalismen

A large crowd of people is gathered on a city street, participating in a protest. Many individuals are holding signs that read "Gaza", "Free Palestine", and "End the siege". The crowd is diverse in age and appearance, and the atmosphere appears to be one of solidarity and activism. The background shows city buildings and a clear sky.

STØT GAZA - OPHÆV BLOKADEN - BOYKOT ISRAEL

Nedtælling til valg

-Jeg er færdig med at stemme. Jeg har meldt mig ind i landets største parti: Sofavælgerpartiet! Sådan sagde en arbejdsløs tømrer, der havde mistet sin dagpengeret og var blevet tunget til at flytte. Han var sammen med FOAs Dennis Kristensen i morgentv for at kommentere på Helle Thorning-Schmidts afvisning af at ændre på den asociale og dybt forhadte dagpengelov, som har kastet titusinder ned i den sociale massegrav.

Der er plads til mange flere: I 2013 var det 34.000, som mistede dagpengene, det er vokset til 42.000 i år indtil nu, og ventes af A-kasserne sidst på året at være nået op på 60.000.

Alle sammen uden selvstændigt forsørgelsesgrundlag. Alle sammen uden arbejde, selvom de har været dagpengeberettigede, og dermed været fast arbejdskraft. Alle sammen ofre for de 'røde' og blå regerings fuldstændige fallit med hensyn til at skabe jobs og bekæmpe arbejdsløsheden – og alle sammen ofre for den kyniske nyliberale økonomiske politik, der dikteres af EU, og som konsekvent følger formlen: Tag fra de fattige og giv til de rige.

Sofavælgerpartiet er også landets hurtigst voksende parti. Vreden over Foghs og Løkkes reaktionære regeringer er blevet suppleret med skuffelsen og harmen over Thornings 'røde' løftebrudsregering. 'Politikerleden' bare vokser.

Stadig flere har erkendt, at 'rød' og blå blok grundlæggende set fører den samme politik: Nyliberal og asocial – Militarisering og sociale nedskæringer – Blind støtte og aktiv deltagelse i EU's, USA's og NATO's stadig større krigsgalskab.

Regeringsalternativerne er hip som hap; det er kun farven, der har en anden lyd, som man siger.

Nu hvor valgkampen op til det snart kommende folketingsvalg er i fuld gang, står det også klart, at valget står mellem de samme regeringsalternativer som sidste gang. Mellem en blå blok, der også i retorikken bliver stadig mere reaktionær, og en 'rød' blok, der skilter med noget mere socialt og human, men som begge fører samme politik, og i regelen gennem brede forlig blokkene imellem.

Fire år med Løkke tilbage med Thulesen-Dahl som højrehånd, eller fire år til med Thorning (eller rettere hendes afløser) – begge dele er til at brække sig over. Stemmerne på ligegyldigt hvilket af de opstillede partier går til blokken og dens statsministerkandidat.

Det gælder også, hvis det lykkes den tidligere radikale minister Uffe Elbeks parti *Alternativet* at blive opstillet. Partiet er mest et 'alternativ' og en konkurrent til Enhedslisten, hvis program det lægger sig tæt op af. Bortset fra det erklærer sig som EU-tilhænger.

Venstre og Dansk Folkeparti vil vinde valget på et opkog af fremmedfjendtlighedssuppen. SF, Enhedslisten og nogle socialdemokrater ved at få lappet på dagpengekatastrofen.

Thorning vil hellere til Bruxelles.

Mange ville ved at stemme på Enhedslisten have en anden politik. Det svor partiet og dets støtter højt og helligt sidste gang. Socialdemokraterne og regeringen skulle presses til venstre, til at føre en progressiv politik. Det var et uovergået fejlskud. SRSF-regeringen førte blå politik, som SR-regeringen gør det nu, og som den vil blive ved med at gøre. Uanset at partiets strategi er en soleklar fiasko, vil Enhedslisten ikke gøre op med den og udvikle noget nyt. Partiet vil fortsætte samme kurs i stedet for at gå ind i kampen for at bygge et alternativ og bryde med den falske 'røde' blok.

Arbejderpartiet Kommunisterne har altid afvist og afsløret Enhedslistens fejlslagne strategi. Derfor har vi heller ikke anbefalet at stemme på liste Ø, men derimod at stemme blankt. Det vil vi også gøre ved det kommende valg. Vi fører en aktiv Stem blank-kampagne.

Vi opfordrer sofavælgerens parti til at rejse sig og sige klart nej til de to falske blokalternativer. Vi siger: Hverken 'rød' eller blå blok – der må skabes et folkeligt og revolutionært alternativ af partier, organisationer og bevægelser uden for blokkene, der vil et opgør med den neoliberale nedskæringspolitik og den reaktionære krigs- og alliancepolitik. Et stærkt og solidarisk alternativ.

En pæn del af sofavælgerpartiet bør være med – og markere det bevidst og aktivt ved at stemme blankt!

Redaktionen 12. august 2014.

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 425 kr.
Institutioner
1 år 550 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
19. september 2014
Deadline næste nr. 12.09.14

Krigens køtere hyler

Den endeløse 'krig mod terror' blev proklameret i 200. Lige siden har imperialistmagterne med USA i spidsen og med Israel som pådriver - sammen med dets vigtigste europæiske allierede og reaktionære vasalstater - gennemført eller anstiftet en hel stribe krige på tre kontinenter – i Asien, Mellemøsten, Afrika og Europa.

Nu lyder der nye uheldsvangre krigssignaler op til NATOs topmøde i den waliske by Newport, hvor de 28 medlemslande mødes for at planlægge nye varme krige og forstærket oprustning under en ny kold krig, der startede med USA's/EU's iscenesatte kup i Ukraine i begyndelsen af 2014.

NATOs nuværende generalsekretær, krigsanstifteren og –forbryderen, nu kaldet Anders 'Fogh of War' Rasmussen har været i Ukraine for at aftale en eskalation af konflikten med Rusland. NATO bygger op til krig i Polen, Rumænien, De baltiske lande og også Tyrkiet. Danmark er dybt involveret i oprustningen på nordflanken med centrum i Polen.

Blod, terror, løgn og et spindelvæv af nye og gamle krige er den arv, Fogh efterlader, når han den 1. oktober afløses på sin post af den fhv. norske socialdemokratiske statsminister Jens Stoltenberg.

Seje fredsaktivister har indledt 19 dage og hundreder af kilometer 'Lang march mod Newport', hvor 20.000 demonstranter ventes at deltage i den største protest i Wales i årtier med blandt andet en fredsløjr og et alternativt topmøde. Den viderefører en tradition for massive protester ved NATO-topmøderne som tidligere i Chicago og Strasbourg.

Der er udkommanderet 9000 politifolk i forbindelse med topmødet i en af de største britiske politioperationer nogensinde.

Mens en gigantisk verdensomspændende solidaritetsbevægelse med Palæstina og for boykot af Israel er vokset frem under det mere end månedlange kriminelle og folkeretsstridige angreb på Gazas mænd, kvinder og børn, er en tilsvarende forbrydelse begået i det øst-

lige Ukraine.

Kiev-regeringens NATO-guidede militær, suppleret med nynazistiske dødspatuljer, har bombet byer og bykvarterer, holdt af hvad der i de borgerlige medier kaldes 'oprørerne' eller 'separatisterne'. Det vil sige modstandere af Kiev-kuppet og den USA/EU-indsatte regering og præsident.

En stor del af østukrainerne er russisk-talende og der er indledt en regulær fordrivelse af russisktalende ukrainere,

Krigsfoghbrydelser

der altid har boet i landet. FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, skønner, at 168.000 ukrainske flygtninge har krydset grænsen til Rusland i dette års første syv måneder. Ifølge de russiske myndigheder er sammenlagt 730.000 ukrainere i år rejst ind i Rusland under en visafri ordning, heriblandt de 168.000 flygtninge. Hundreder af civile er blevet dræbt i bombardementer, beskydning og fascistiske massakrer.

Derudover er der ifølge FN 117.000 'interne' flygtninge i selve Ukraine. Tallet vokser dagligt. Titusinder strømmer over hals og hoved fra de byer, regeringshæren har 'befriet', som Luhansk. Lige nu står et afgørende slag om hovedbyen Donetsk, der havde mere end en million indbyggere.

FN siger, at 1.129 er dræbt og næsten 3.500 såret i Østukraine mellem midten af april og frem til den 26. juli og den nuværende offensiv. Der er mange steder mangel på mad, vand og andre basale fornødenheder. En humanitær katastrofe ties ihjel.

Der er også blevet stille om fly Malaysian Airlines fly MH17. I dagene efter nedskydningen blev 'oprørerne' anklaget for at have ramt det med en raket, og det blev brugt som påskud for at intensivere offensiven i Østukraine. Nu har OSCE-eksperter undersøgt det og fundet spor efter artilleribeskydning og maskingeværer – men ikke af raketter. Det vil sige, at det ikke er skudt ned fra jorden, men fra et militærfly, som 'separatisterne' ikke har. Sporene peget på Kiev-regeringens militær.

I det vestlige og mellemste Ukraine vokser modstanden mod regeringens krig mod landets egne borgere. Soldater brænder deres indkaldelsesordrer, mange deserterer. Kvinder, heriblandt soldatermødre, blokerer rundt om i landet motorveje og møder krigspolitikkerne med slagsord som 'Kæmp jeres egne krige selv!', 'Frels vores drenge!' og 'Stop slagteriet!'

Men NATO og Anders 'Fogh of War' opildner til mere krig: De vil se Ukraine udfordre Rusland og provokere Rusland til krig,

Samtlige USA's og NATOs krige siden 2001 er endt i kaos og som fiaskoer med frygtelige konsekvenser for befolkningerne.

I Libyen har de vestlige diplomater forladt landet. Der er krig mellem forskellige militser, og al Qaeda-islamister er ved magten. I det splittede Irak foregår en blodig sektærisk krig med barbariske massakrer, der nu også har ramt det kurdiske Nordirak. USA er tilbage i Irak, har genoptaget bombardementerne, nu mod IS – Islamisk Stat. Obama vil afsætte samme Maliki, USA selv fik indsat. Krigen i Syrien skyller ind over Libanon og de andre nabolande, og intet godt kommer ud af det.

I Afghanistan er en amerikansk general dræbt og danske soldater, der angiveligt var trukket ud af krigshandlinger, er i ildkamp i Kabul.

Men krigens gale køtere hyler som aldrig før: De vil se mere af det blod., der strømmer profit af.

Sundhedsloven: En beskidt plan for nedskæringer og kommercielle interesser

Den ny sundhedslov blev vedtaget i juni 2013, og d. 1. september i år skal nye ændringer træde i kraft efter en høringsfase. Loven blev gennemført som et lovindgreb i forhandlingerne mellem regionerne og De Praktiserende Lægers Organisation, PLO. Dens indhold er udtryk for en beskidt plan for nedskæringer og kommercielle interesser i det danske sundhedsvæsen, og drejebogen for gennemførelsen – 'Captio-PLO' – er en gangsterorganisation værdig.

En ny bekendtgørelse skal præcisere sundhedsloven og detaljeret beskrive, hvordan en lægeklinik hos en praktiserende læge skal fungere. Nemlig efter faste og kontrollerbare systemer og rapportering om data til en central database.

Bekendtgørelsen har nu været inde i en høringsfase, der meget taktisk blev lagt i sommerferieperioden og sluttede 14. august. 1100 (ud af i alt 3600) læger er allerede medunderskrivere på et meget kritisk høringssvar.

Gennem effektivt spin har de økonomiske og politiske interesser repræsenteret af finansministeriet, regeringen, Venstre, medicinalindustrien og regionerne fået gennemført hele operationen tæt efter deres drejebog 'Captio-PLO' – den taktiske plan for at tage magten fra de praktiserende læger.

Modellen er meget lig planen for at tryne lærerne og deres organisation og gennemføre den ny folkeskolereform.

Hvad regeringen ønsker

Hele sundhedssystemet er under omlægning med få og store supersygehuse, voldsomme nedskæringer og lukninger af mindre sygehuse.

Supersygehuse skal tage sig af de større behandlinger, og når man udskrives efter en operation på et supersygehus, er man ikke færdigbehandlet. Hvor man tidligere blev færdigbehandlet på de mindre sygehuse, sendes man nu hjem eller til en form for sundhedsklinik.

Regionerne ønsker at lægge den lægefaglige del af dette arbejde over på den alment praktiserende læge. Det kan være gennem tilsyn på sundhedsklinikker eller i patienternes eget hjem. Problemet er bare, at der ikke er planer om at uddanne eller ansætte flere læger til at klare denne opgave. Tiden og resourcerne skal tages fra den praktiserende læges tid.

'Øget produktivitet' er et andet ønske. For at kunne hæves skal den også kunne måles. Derfor udarbejdes der et standardiseret system for diagnoser og behandlinger og et rapporteringssystem til kontrol.

Men patienter er individuelle personer, der ikke kan behandles efter et skema. Der lægges op til mekanisk behandling og udskrivning af mere medicin. Lægerne kan straffes med bøder eller fratages honorar, hvis de ikke lever op til kravene om behandlinger, diagnoser og måske receptudskrivninger og 'hurtige' pilleløsninger.

I Storbritannien har man allerede indført systemet. Praktiserende læge Trine Jeppesen skriver:

"Dagen efter, at datafangst blev delt med myndighederne i England, faldt hele det engelske folks blodtryk til normalværdien – ganske enkelt fordi lægerne indrapporterede de ønskede tal frem for de faktuelle. Dertil kom, at lægerne i deres iver for at få en bonus udløst udskrev væsentlig større mængder medicin for at få deres patienters værdier til at opfylde standardmålene, frem for at satse på den mere hensigts-

mæssige, billigere og langtidsholdbare livsstilsændring.

Dataoplysningerne mister helt deres værdi, og medicinudgifterne eksploderer – uden at vi har opnået varig sundhed."

Drejebogen for at knække lægerne: 'Captio-PLO'

Planen Captio-PLO indeholder hele fremgangsmåden i forhold til de ønskede problemer og mål, herunder både sundhedsministerens og oppositionens (Venstres) replikker i deres udtalelser til offentligheden, der da også blev udtalt nøjagtigt efter bogen flere måneder senere! Først kom Astrid Krag's reaktion, og derefter Venstres reaktion på denne – ganske som i manuskriptet.

Det fremgår af planen, at man hele tiden sigtede efter forhandlingssammenbrud og konflikt, så lovindgrebet kunne foretages.

PLO, De Praktiserende Lægers Organisation, fik aktindsigt i strategipapiret Captio-PLO, men først efter lovens vedtagelse.

Sideløbende med den faktiske plan tales der med to tunger udadtil. Ministeren roser det nuværende system med praktiserende læger som grundpillen, mens der forberedes et lovindgreb, som netop undergraver dette system.

'Captio' betyder 'fælde'.

Der opridses 14 punkter med 'problemer'. Kun i det ene udtrykker man ønske om at nå til et resultat gennem forhandlinger med lægerne. Netop dette afsnit blev 'lækket' under forhandlingerne, og i dette afsnit oprulles også, hvilke sanktionsmuligheder der kan tages i brug mod lægerne, hvis de modsætter sig aftalen. Man kan bl.a. fjerne lægernes ret til at forhandle centralt.

Ved regeringens indgreb sendte Per Okkels, departementschef og tidligere direktør i Danske Regioner, et personligt brev til alle praktiserende læger for at lægge pres på den enkelte, a la

Bjarne Corydons sms i efteråret 2012 til kabinepersonalet i SAS, der nægtede at gå ned i løn.

I anden forbindelse uddybes det, at det vil være ulovligt for lægerne at aktionere i protest og aflevere deres ydernumre. De vil kunne straffes med fængsel.

Sundhedsministeriet udtalte efter udsendelsen af brevet om begrundelsen for at blande sig i konflikten:

"Vi havde forgæves forsøgt at få PLO til at informere sine medlemmer om, at det ville være i strid med overenskomsten og ulovligt for lægerne at stoppe med at drive praksis 1. september. Den meget vigtige information, der i sidste ende bl.a. kunne resultere i en bod, undlod tilsyneladende PLO at bringe videre, og derfor valgte vi at skrive direkte til lægerne."

Dagen efter beslutter PLO's repræsentantskab med stemmerne 25 mod 24 at afblæse konflikten og acceptere regeringens lovindgreb.

I offentligheden blev der lagt presion gennem truslen om, at patienterne skulle have penge med for at gå til lægen, hvis lægerne satte deres aktion i gang.

Regeringen og Venstre fremlagde lovforslag få timer efter sammenbrud i forhandlingerne

Mere magt til regionerne

Det var afgørende at bryde PLO's ret til at forhandle centralt. Tidligere har man kunne forhandle lokale tillægsydelser efter særlige behov, men ikke forhandle de grundlæggende aftaler angående de praktiserende lægers opgaver. Det er nu ændret. Regionerne kan forhandle disse lokalt og f.eks. kræve, at en del af lægernes arbejde kommer til at ligge på bosteder, plejecentre, sundhedsklinikker osv. – og på den måde udfylde de huller, som nedskæringerne i sygehusvæsenet har skabt.

Praktiserende lægers arbejdsopgaver

Der er i øjeblikket i princippet fri og gratis adgang til at søge læge i Dan-

mark. Som en af lægerne udtaler i radioudsendelsen på Radio 24/7 om Captio-PLO, så er de problemer, patienterne kommer til læge med, ofte meget komplekse.

Man har muligheden for at komme i konsultationen og fremlægge symptomer og problemer i bred forstand, og lægen kan hjælpe med løsninger i flere retninger, gerne hjælp til selvhjælp. Patientten kan 'have ondt i livet' og mange diffuse symptomer. Kravet om at sætte en diagnose på er kunstigt, stempler patienten og tager rigtig lang tid at føre til journal.

En konsultation hos den praktiserende læge er allerede tidspresset, da det er svært at nå frem til denne 'hjælp til selvhjælp' på et ti minutters besøg. Ofte bliver det til en recept i stedet. Men den ny sundhedslov vil være et stort skridt baglæns.

TEMA: Angreb på folkesundheden

Tavshedspligten brydes

Gennem videregivelse af data fra de praktiserende læger vil tavshedspligten desuden undergraves. Eftersom alle diagnoser skal registreres og sendes til sundhedsstyrelsen, er de i princippet tilgængelige. Det hedder sig, at oplysninger vil holdes anonymt, men ifølge kritiske læger er dette ikke korrekt. Oplysningerne vil kunne henføres til personer, og desuden viser erfaringer, at oplysninger af denne type løber stor risiko for at blive hacket eller komme frem ved en fejl.

Hvornår vil disse oplysninger blive gjort tilgængelige for arbejdsgivere, forsikringselskaber osv.?

Ifølge bestyrelsesformanden for IT-politisk forening, Niels Elgaard Larsen, holdes oplysningerne ikke anonymt, selvom CPR-nummeret fjernes:

"Bare fordi man fjerner navn og CPR-numre, betyder det ikke, at data er anonymiseret. Oplysninger om en persons

køn, vægt/højde og behandlingsformer vil for rigtig mange patienter være entydige ... Det betyder, at hvis man i forvejen har adgang til 'big data', så kan man også identificere patienten. Så også oplysningerne om sygdomme og behandlinger er personhenførbare."

Data skal sælges

Indsamlingen af sundhedsdata er en kæmpemæssig kommerciel mulighed for profit. Data, der indsamles om patienterne, lagres i en fælles database, hvorfra de kan sælges til medicinalfirmaerne for millionbeløb. Dette sker også allerede i Storbritannien.

Bl.a. Venstrepolitiker Michael Lange har i egenskab af Novartis-direktør argumenteret for ideen om, at medicinalindustrien får adgang til danskernes sundhedsdata:

"Danmark har en helt unik position med sine mange databaser, og vi kan derfor blive et foregangsland for medicinalbranchen, som kan skabe både arbejdspladser og indtægter i Danmark." (Computerworld, februar)

Regeringen nedsatte i 2012 'Vækstteam for sundheds- og velfærdsløsninger'. Det fremgår, hvilken type vækst man tænker på, når man ser på deltagerne. Bortset fra politikere og embedsmænd er samtlige medlemmer fra erhvervslivet. Det er fremgår tydeligt, at det er vækstteamet, der styrer regeringens politik på området, idet ordlyden fra deres rapport er kopieret direkte ind i regeringens sundhedsplan (kilde: 180 grader).

At dette er tanken bag sundhedsloven, har på ingen måde været lagt ud til demokratisk debat.

Ny EU-lov: Salg af data fra medicinske forsøg

Når det kommer til deltagelse i deciderede medicinske forsøg, sker der også en anden lovændring dikteret fra EU, der ikke har noget direkte at gøre med den almindelige lægepraksis. Fra 2016 er privatlivet ikke længere beskyttet, og alle fortrolige oplysninger kan sælges videre til brug for anden forskning. Man indfører det, der kaldes 'formodet

Statens Serum Institut: Glem tavshedspligt!

samtykke'. Under den nuværende lov skal man spørges igen, hvis data skal bruges i anden sammenhæng.

At lovændringen udelukkende sker for at takkes medicinalindustrien, fremgår af en udtalelse fra EU's sundhedskommissær, Tonio Borg, der i en officiel udtalelse fremhæver, at *"de reviderede regler sikrer, at EU bliver ved med at være et attraktivt sted for klinisk forskning"* (Politiken 12.05. 2014).

Statens Seruminstitut: Glem alt om tavshedspligt

Udlevering af medicinske persondata sker allerede inden for stat og regioner. Hvert år udleverer Seruminstitutet f.eks. fortrolige persondata til medicinalfirmaer som Astellas Pharma, AstraZeneca, CCBP og Pfizer. Statens Seruminstitut vurderer, at der på ét år bliver udleveret flere millioner CPR-numre til forskningsprojekter. Institutet kan hente persondata fra f.eks. Cancerregistret, Abortregistret, Børnedatabasen, Dødsårsagsregistret, CPR-registret, Landspatientregistret og Lægemiddelstatistikregistret.

Ved at inddrage familielægens data og tvinge de praktiserende læger til at registrere alt, hvad de gør i forhold til patienterne, vil der kunne indhentes endnu flere profitable oplysninger om befolkningen, end det allerede sker nu.

Til gengæld stiger medicinpriserne

Når produktet fra medicinalindustriens forskning vender tilbage til brug hos patienterne, ser vi profitter, der bare bliver højere og højere, og nye exceptionelt dyre præparater bliver taget i brug. De stigende medicinpriser er en af årsagerne til nedskæringer i hospitalsvæsenet. Et udvalg nedsat af Danske Regioner afgør, hvilke præparater der skal bruges på hospitalerne, og listerne over de anbefalede får karakter af diktat. Mens der skæres ned på det generelle niveau, har regeringen givet en betydelig ekstra pulje øremærket til at dække de stigende priser på medicin. På alle fronter bliver de multinationale medicinal- og hjælpemiddelvirksomheder de styrende inden for sundhedsvæsenet.

Del og hersk

En lignende model blev kørt igennem over for lærerne, da folkeskole-'reformen' skulle triumfere igennem, men her lykkedes det at opbygge en solidaritet og forståelse blandt andre grupper i befolkningen.

'Lærerne er de første – hvem bliver de næste?' var da også en af parolerne fra lærernes kamp.

Politikerne er udmærket klar over, at

de er i strid modvind, hvis realiteterne lægges frem. Alverdens manipulationsmetoder tages i brug, og solidariteten er hårdt tiltrængt. I sagen om sundhedsloven kunne lægerne hænges ud som 'privilegerede', 'krævende' osv., men det er den almindelige patient, der bliver sorteper.

I sagen om akuttelefonen, der er en del af den samme strategi for sundhedsvæsenet, blev lægerne hængt ud som 'sabotagelæger'. Man påstod, at det var læger, der ringede ind for at sabotere den nye telefonlinje og gav de lange ventetider.

Historien blev senere afsløret som rent opspind. Lægerne havde ringet efter oplysninger om deres patienter, som akuttelefonen ikke gav dem. I alt havde de optaget få minutters taletid, da de heller ikke kunne komme igennem.

Trods dette kan man stadig se historien brugt i medierne. Ventetiderne på akuttelefonen i hovedstadsområdet er stadig lige lange, og et meget forøget antal ringer 112 eller bliver indlagt, da der ikke længere sidder læger ved akuttelefonerne. Sygeplejersker, der ikke har modtaget ekstrauddannelse til opgaven, stiller diagnoser efter et skema. Den afgørende diagnose er overladt til én selv, for retningslinjen lyder: Ved livstruende tilstand, ring 112.

En læge citerede efter konflikten Martin Niemöllers digt og tilføjede: "Jeg beklager, at jeg ikke støttede dig i lærernes kamp."

Først kom de for at tage kommunisterne, men jeg protesterede ikke, jeg var jo ikke kommunist.

Da de kom for at arrestere fagforeringsmændene, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke fagforeningsmand.

Da de spærrede socialisterne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke socialist.

Da de spærrede jøderne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke jøde.

Da de kom efter mig, var der ikke flere tilbage til at protestere.

Vækstplan DK's billige sodavand

Mere profit, mere elendig føde

Der er gået mere end et halvt år, siden sodavandsafgiften som en del af 'Vækstplan DK' blev afskaffet som følge af forliget mellem regeringen, Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance. Den forventede virkning – stærkt forøget salg af sodavand – kan nu gøres op. Med andre ord mindre sundhed, mere sygdom og flere overvægtige børn og voksne i Danmark.

Den officielle begrundelse for at fjerne afgiften var at flytte salget fra grænsehandelen til de danske butikker. De danske butikker melder om det sidste, men hvad med grænsehandelen?

Den er ikke blevet mindre, melder en af de større butikker, Fleggaard, og ingen af de øvrige grænsebutikker modsiger dette.

Nogen officiel undersøgelse af facts skal vi dog ikke forvente. Socialdemokraternes forebyggelsesordfører Flemming Møller Mortensen mener ikke, der er grund til at undersøge, om det samlede forbrug af sodavand er steget; han går blot ud fra, at man ikke kan regne med grænsebutikkernes meldinger, så alt er nok fint, og som det skal være.

Regeringspartiet glæder sig over effekten på det hjemlige salg, hvor f.eks. COOP kan melde om en forøgelse på 80 %! Og Bryggeriforeningen om en samlet stigning på 11,6 %.

"Vi har lavet en vækstpakke for at skaffe arbejdspladser," og "politikken ser ud til at virke," udtaler Jens Joel, ferieaflysende ordfører for Socialdemokraterne, om afskaffelsen af sukkerafgiften.

Men for ligesom at ryste den anden side af sagen af sig, angrebet på folkesundheden, udtaler han i samme omgang: "Det var de borgerlige, der forlangte det" (Politiken d. 28. juli 2014).

Men Socialdemokraterne har ingen planer eller ønske om at ændre noget.

Direktør for Statens Institut for Folkesundhed Morten Grønbæk mener, at virkningen vil slå igennem om et år eller to, når der laves børneundersøgelser. Der vil der kunne konstateres flere overvægtige børn.

TEMA: Angreb på folkesundheden

Han siger desuden til dr.dk:

"Afgiftsnedsættelser vil typisk ramme dem med færrest penge mellem hænderne, fordi de mere velstillede i forvejen køber de sodavand, de vil have – og de drikker desuden også mindre sodavand. Så den sociale skævhed er kun blevet forstærket af det her." (27. juli)

"Det er folks eget ansvar"

Ifølge de liberale partier Venstre og Dansk Folkeparti er dette helt og aldeles den enkelte families ansvar. Er-

hvervsordfører i DF Hans Christian Skibby kommenterer:

"Med al respekt tror jeg, at dem, der har store sundhedsproblemer, og giver deres børn for meget sodavand. De ville have købt sodavand alligevel. Måske bare i Tyskland. Så jeg har det ganske fint med det."

Claus Hjorth Frederiksen er enig: *"Folk er selv ansvarlige for, hvilke drikkevarer de drikker."*

Uanset hvad den borgerlige moral mener, der burde være gældende, er det et faktum, at prisen betyder noget for, hvad vi køber.

Overklassen har altid muligheden for at beskytte sig selv og købe ind fra den økologiske niche – som f.eks. de ledende folk i GMO-industrien gør det. De kunne ikke drømme om selv at indtage genmodificeret mad fuld af sprøjtegift.

Fjern momsen på økologi

En virkelig sundhedsfremmende politisk beslutning ville være at fjerne

momsen på sunde fødevarer, f.eks. på økologi.

De Samvirkende Købmænd ønskede tidligere på året faktisk selv at tage initiativ til at gøre dette.

"Vi ser gerne, at vi får et større salg af produkter, som er sunde for både mennesker og dyr. Det er en naturlig del af vores samfundsansvar. Det må være muligt at fremme sund forbrugerradfærd," sagde John Wagner, administrerende direktør for De Samvirkende Købmænd, i den forbindelse.

Fødevarerordfører for det radikale regeringsparti Christian Friis Bach afviste, at det overhovedet var muligt:

"Du hverken kan, må eller skal fjerne momsen på bestemte produkter for at fremme salget af dem. Det kan hurtigt blive en glidebane uden ende, og desuden er det EU-stridigt, som jeg forstår det".

Kandidat til EU-parlamentsvalget fra Folkebevægelsen mod EU, Lave K. Broch, gav denne kommentar:

"Der er mange fordele ved at købe og spise økologisk mad. Du undgår rester af sprøjtegifte i din mad, økologiske dyr lever under bedre forhold, økologi er godt for vores grundvand, og du slipper for genspøjet mad. Men mange køber ikke økologisk mad, fordi den er for dyr," sagde Lave K. Broch på Facebook.

"Det vil derfor være godt at sætte momsen ned eller fjerne den helt på økologisk mad. Men det tillader EU ikke. Det synes jeg ikke, EU skal bestemme. Danmark bør genvinde selvbestemmelsen over økologireglerne og landbrugsområdet! Det kan kun gå for langsomt."

Og imens regeringen styrker usundheden, kan Dan Jørgensen så løfte sin moralske pegefinger og pludre om danskernes usunde spisevaner, mens han samtidig holder hånden over svineindustriens spredning af sygdommen MRSA og antibiotikaresistens i befolkningen.

Vand er en menneskeret

Privatisering af Danmarks vand?

At have retten til en livsfornødenhed som vand er en kamp verden over. Vandforsyning privatiseres og monopoliseres, men en modgående tendens gør sig også gældende. Byer tager vandet tilbage til det offentlige system, og kampen for vand tager mange former. Men også i Danmark er der planer om vandprivatisering.

Frankrig, der er kaldt vandprivatiseringens kerneland, var det første sted, hvor bevægelsen for at erobre vandet tilbage fra profitkløerne tog form. Det startede med vandforsyningen i Paris. Det blev en succes, og siden besluttede byerne Rouen, Saint Malo, Brest og Nice at følge det gode eksempel.

En fransk opgørelse fra 2013 viser, at i næsten alle tilfælde er den offentlige vandforsyning den billigste, og lige så vigtigt: Man undgår at lade et privat firma have kontrollen med noget så livsvigtigt som vandforsyningen.

Italien har i 2011 taget en principbeslutning om at sige stop for yderligere privatisering af vand.

I Berlin er det også lykkedes at tilkæmpe sig retten til en offentlig vandforsyning. Her blev der i årene efter den tyske genforening åbnet for privatisering af vandforsyningen, og der blev dannet et privat-offentligt selskab. Konsekvenserne var en hurtig stigning i vandpriserne, fyringer og manglende vedligeholdelse af infrastrukturen. For firmaerne RWE og Veolia var det en profitabel succes.

I årene herefter kæmpede berlinerne imod privatiseringen, og i 2011 lykkedes det at få en folkeafstemning, hvor vandet blev vundet tilbage til offentlig styring.

Sejr i Grækenland

I Grækenland er der blevet ført en langvarig kamp mod privatisering af vandforsyningen. Privatiseringen af vandet i Athen og Thessaloniki blev pålagt Grækenland af EU og IMF. Krisen skulle udnyttes til at give adgang til to

store vandfirmaer, det ene fransk, det andet israelsk.

Kampen har været ført på mange planer, fra strejker til borgmesterprotester. Aktuelt fortæller Save Greek Water, at retten til at beholde vandet som en national ejendom er vundet. Privatiseringen er afværget. Samtidig med at de påpeger, at sejren altid kan angribes igen, og der fortsat skal kæmpes for den.

Vand på flaske – en guldrandet forretning

Privatisering af vandet fører ikke alene til højere priser på forbruget. Dette monopol fører til, at millioner af fattige helt mister adgang til drikkevand, der nu kun kan købes på flaske til priser langt, langt over 'normalen'. Fra 300 til 2000 % højere pris end vandhanevand!

Nestlé er en af verdens store vandtøve. Det multinationale firma har sat sig på vandrettigheder verden over fra USA til Etiopien, Pakistan og Nigeria. Jordområder med grundvandskilder opkøbes, og vandrettighederne monopoliseres.

Men der kæmpes også tilbage på dette område. I 2004 fik Nestlés oppumpning af vand fra et reservoir i Freyburg i Maine i USA byens egen vandforsyning til at tørre ud. Indbyggere organiserede sig, og da Nestlé året efter annoncerede endnu en boring, og bystyret i Freyburg havde givet tilladelsen, appellerede gruppen i henhold til byens vedtægter afgørelsen og fik medhold.

I årene herefter sagsøgte Nestlé byen fem gange og endte med at vinde i 2010. Man kunne ikke blive ved at hamle op med det kapitalstærke Nestlé, der havde midlerne til at føre den ene retssag efter den anden.

Mens indbyggerne i en by som Hillsburgh i Ontario i Canada har restriktioner på deres almindelige vandforbrug i tørre somre, trækker Nestlé 1,1 million liter vand op om dagen, transporterer dem til nabobyen og fylder dem på flasker til salg.

Vand – en menneskeret eller et 'behov'?

På World Water Forum i 2000 fik Nestlé gennemført, at vand ikke er at betragte som en menneskeret, men som et 'behov'. Et behov, der kan dækkes af Nestlé.

Endnu en type vandtyveri sker ved udvindingen af skifergas, hvor processen koster enorme mængder vand, samtidig med at grundvandet er i stor fare for at blive forurenset.

Privatisering af Danmarks vand?

I Danmark er vores vandressourcer også i fare for at blive privatiseret og blive et direkte profitobjekt.

I forbindelse med forberedelsen af en ny vandsektorlov anbefaler firmaet

Deloitte i en rapport bestilt af regeringen at privatisere de kommunalt ejede vandselskaber ("konkurrenceudsættelse"). Det officielle argument er, at det ville give en mere effektiv drift. Alle erfaringer taler imod dette.

TEMA: Angreb på folkesundheden

Direktør i DANVA, Carl-Emil Larsen, afviste da også idéen:

"Vandselskaberne er ekstremt effektive og holder isoleret set priserne på vand i ro. Det dokumenterer nøgletal fra sektoren. Det, der stiger, er overvejende skatter og afgifter." (April 2014)

Privatisering er et krav fra EU og de kapitalinteresser, der står bag. Som en voldsom optrapning i retning af privatisering forhandler EU i øjeblikket om den globale aftale TISA om handel med serviceydelser. Herunder også vandforsyningen. Hvis aftalen bliver gældende, vil afprivatisering simpelthen blive forbudt, og det enkelte land eller region mister formelt retten til at tage sine egne beslutninger.

Kampen for vandrettighederne – som så mange andre rettigheder – bliver også en kamp mod disse overnationale og helt igennem udemokratiske institutioner.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen

Facebook forum

Tegn abonnement på månedsbladet

Kommunistisk Politik

Deltag på kpnet.dk/blogs

kontakt: kompol@apk2000.dk

KPnetTV fylder 5 år

KPnetTV begyndte med reportager fra gaden op til klimatopmødet i 2009, det er fem år dramatiske år siden siden. Det vil vi gerne markere og derfor inviterer vi til reception

Lørdag d.27 september kl. 15:00

Oktober Bogcafé
Vesterfælledvej 1B
1750 København

KPnetTV har netop rundet den kvarte million hit.
Så vi glæder os til at fejre det med jer til receptionen.

Kom forbi og få en snak med holdet bag KPnetTV og kpnet.dk.
Der vil være mulighed for køb af forfriskninger til støttepris.

youtube.com/KPnetTV - Reportager fra gaden!

På revolutionært sommertræf med APK

Et sommertræf med politisk debat om fremtiden, udveksling af erfaringer fra klassekampen og venskabeligt samvær er netop løbet af stabelen i naturskønne omgivelser i Sydsjælland.

Kpnet har spurgt en håndfuld af træffets deltagere, hvordan de har oplevet de seneste dage.

En gruppe unge har netop tændt lejrålet inden træffets sidste aften og sidder og hygger.

Hvad tager I med hjem herfra?

- Oplæggene har gjort en masse sammenhænge mere klare – det, der sker i verden, er f.eks. blevet set i en historisk sammenhæng.

Atmosfæren og den imødekommende stemning er alle enige om har været helt speciel.

- Man kan snakke med alle og bare spørge og sige sin mening om alt, hvad der kommer op, det er dejligt!

Og en af de andre supplerer:

- Som en, der kommer udefra og ikke har kendt så meget til APK, er det fantastisk at mærke den gnist og det kampmod, der er. Jeg troede, det bål var slukket. Det er meget livsbekræftende, hvordan her tales, kæmpes og diskuteres.

Lejren har sat fokus på, hvordan vi i Danmark og verden som helhed lever i et system, hvor det mere og mere entydigt er kapitalen, der sætter dagsordenen uden om parlamentariske eller demokratiske beslutninger. Vores nyliberale regering fjerner velfærd i rekordfart i tæt samarbejde med EU – hvad lejrdelegerne bl.a. fik belyst i et spændende oplæg fra Jesper Morville fra Folkebevægelsen mod EU.

Ungdommen bliver skrottet i dette system af arbejdsløshed, privatisering og 'klar dig selv og alle mod alle'-ånden. Hvordan ser I på fremtiden?

- Vi tror ikke, forholdene for unge går

i positiv retning. Måske skal det være skidt, før det bliver godt? For det bliver også tydeligere, hvad der sker, så vi vil også reagere imod det.

Træffets unge har bl.a. arbejdet i workshop med at producere en video, der siden hen blev vist på den internationale ungdomslejr 2. til 10. august i Tyrkiet.

Hvad er det I vil vise de andre deltagere

Sommertræf

på den internationale lejr?

- Vi vil gerne vise et helhedsbillede af, hvad det er, vi kæmper for herhjemme. Vi viser noget om DONG, om Ungdomshuset, og om nazister i Danmark. Også hvordan vi ser fremtiden.

Den næste, vi møder, er Beate på 60 år. Hun præsenterer sig selv som et politisk tænkende menneske, der har holdt sig uden for partipolitik i en årrække.

- Det har været en fed oplevelse. Selvom jeg ikke har kendt folk i forvejen, har jeg følt mig utrolig velkommen. På den politiske bane har jeg fået bekræftet, at der findes en gruppe organiserede mennesker, der har den grundsætning intakt, at det handler om klassekamp. Fantastisk at møde det.

Det har ikke været teoretiske diskussioner, der har været løsrevet fra virke-

ligheden. Alt har været aktualiseret og handlet konkret om nutiden.

For mig, der ikke har været i et parti i længere tid, har det givet ro.

Mange flere kunne have glæde af sådan en oplevelse. Og det har været en rigtig god blanding af aldersgrupper, lige fra mange små børn til helt unge og ældre.

Sidste snak er med Hanna, der er i tyverne og har mindre børn.

I har haft en workshop i dag om familiepolitik. Hvad har I snakket om?

- Vi har både snakket om, at der er meget brug for, at vi stiller krav til familiepolitikken. Vi står i et økonomisk pres med høj arbejdstid, hvor al energien presses ud af en. Hvad skal der til for, at dagen kan komme til at hænge bedre sammen? Det er noget, vi vil diskutere videre.

- For det andet snakkede vi om, hvordan man kan være kommunist eller politisk aktiv i det hele taget i den situation. Vi må selv skabe en børnevenlig kultur, og vi havde mange idéer til hvordan.

- En helt praktisk ting er fælles børnepasning til møder, og mere fællesskab om det. Vi lever i en neoliberal verden, hvor familien gøres til en isoleret og forbrugende enhed. Det vil vi gå op imod ved at lave netværk, så vi f.eks. deles om børnepasningen op til en de-

Jesper Morville fra Folkebevægelsen mod EU indledte diskussionen om EU og EU-modstanden efter parlamentsvalget i maj

monstration, så de fleste får mulighed for at deltage, og uden at skulle betale dyrt for børnepasning.

Workshoppen var meget konkret med idéer her og nu og viste også perspektiver for fremtiden.

- Socialismen vil betyde totalt anderledes forhold for børnefamilierne. Når man 'arbejder efter evne', vil det betyde, at man f.eks. i de perioder, man har små børn, går på nedsat arbejdstid.

Og det var vel at mærke ikke kun i denne forbindelse, at socialismen blev bragt ind i debatten. Dette perspektiv gik igen i alle træffets temaer, da problemer som fattigdom, krig og tilbagevendende kriser alle kan føres tilbage til kapitalismen som årsag – et perspektiv, der også gav træffet en stor optimisme.

Alt i alt – ingen tvivl om, at APK's revolutionære sommertræf har givet deltagerne en masse ballast med hjem.

Debatterne fortsætter, og alle træffets hovedtemaer – kampen mod nyliberalismen, mod krig og fascisme og for socialisme – vil blive diskuteret videre op til APK's kommende kongres i 2015. Her samles erfaringer fra klassekampen op, og der kigges fremad.

Familiens sorte får

Det var med en vis portion nervøse trækninger, at Lillian og jeg i lørdags drog til bryllup i det overskudsramte Rudersdals kvarter nord for København. Vi kendte nemlig kun brudeparret (bruden er Lillians veninde) ud af – skulle det vise sig – de 72 gæster. De smukke omgivelser fejlede ikke noget, og tørvejetret bidrog til, at alle kunne nyde godt af den tilstødende grønne, frodige og kuperede park.

Bryllupsgæsterne var omgængelige og høflige mennesker, der ved vores bord nedtonede politiske indslag, hvilket vi var meget tilfredse med. Selskabet udstrålede, at vores holdninger ikke fandt indpas, så i god ro og orden holdt vi lav profil. Efterhånden som middagen og indslagene skred frem, afspejledes det, at en hel del havde været udsendt af det danske militær, hvilket de ikke lagde skjul på – men heller ikke benyttede som en platform for propaganda. Etiketten var sat i højsædet, så brudevalsens blev afviklet inden midnat – indtil da akkompagneret af de sædvanlige formalia som at banke på tallerken og bord med bestikket efterfulgt af brudeparrets kys stående på stole og under bordet.

Traditionerne blev således fulgt pænt til dørs, og vi kunne efter midnat bevæge os sammen med størstedelen af selskabet ud til have bordene for at nyde en kop kaffe og så småt forberede os på, at vi med samvittigheden i behold kunne forberede retræten. To af de yngste gæster – Lotte og Bente, som var i starten af 30'erne – slog sig ned ved 'vores' kaffebord og slog samtidig benene væk under vores tilbagetrækning. Vi hæftede os mest ved Lottes baggrund og personlighed. Lotte var vokset op i Thyborøn i en indremissionsk familie, hvoraf en enkelt ane i øvrigt var beskrevet af Hans Kirk i *Fiskerne*. Lotte var fortrukket til Holstebro, hvor hun blev uddannet som lærer, indledte et forhold og fik et barn. I dag er hun enlig mor.

Hun havde fra sine tidlige ungdomsår haft en helt anden tilgang til

livet og menneskesyn end hendes øvrige familie. Hun stod fast på sit brud med religion og på sin status som enlig mor, hvilket familien accepterede, ligesom hun accepterede deres anderledes tilgang.

Den største udfordring for familien kom, da Lotte i en ung alder drog til Palæstina i solidaritet med det undertrykte folk. Oplevelserne havde styrket hendes syn på uretfærdighederne, herunder massakrerne på det palæstinensiske folk. En holdning, hun har bibeholdt siden. Familien bestod testen og er den dag i dag intakt. Emnet var jo højaktuelt, så i betragtning af at vores lille kaffebord nærmest var monolitisk omkring spørgsmålet, var det jo et straffespark for betragtninger.

Med de nødvendige toiletbesøg og bidrag på dansegulvet fortsatte snakken til de lyse timer og fuglenes vækkende sange.

Vi nåede da også at runde Lottes lærergerning, hvor hun førte kamp mod skoleinspektørens sekteriske holdninger til de muslimske elever, hvis mødre krævede, at deres otteårige piger skulle fritages for badning med de 'urene' danske piger. Inspektøren efterkom muslimernes krav til Lottes utilfredshed. Lillian skød ind:

- Det viser vel, at den ene ekstreme religion understøtter og fremmer den anden?

Hyggen gjorde, at vi glemte tid og sted. Det gik op for os, at vi sammen med brudeparret var de sidste deltagere i festens begivenheder. Lillian tog derfor snarrådigt initiativ til, at Bente, Lotte, bruden og Lillian selv skulle mødes, når Lotte næste gang lagde vejen forbi København.

Det var med en rigtig god maveforømmelse, at vi vendte næsen hjemad med en bekræftelse på, at klassekampen og Palæstinasolidariteten også eksisterer i det vestjyske.

Parallelt holdt Lotte sin indremissionske familie og personlige integritet intakt. Godt gået! *Reno*

Palæstinenserne nedlægger ikke deres våben

At gå til modstand mod en besættelsesmagt er en umistelig ret

Afvæbning af modstanden er den israelske besættelsesmagts vilde ønskedrøm, siger Folkefronten til Palæstinas Befrielse, PFLP.

Palæstinenserne har ét hovedkrav: Den umenneskelige, folkeretsstridige og forbryderiske blokade af Gaza skal ophæves. Det er et helt nødvendigt og legitimt krav i overensstemmelse med FN-vedtagelsernes fordømmelse af den israelske besættelse, og det har massiv global opbakning.

Israel har også et hovedkrav: Modstanden (kaldet Hamas) skal nedlægge våbnene. Det er et krav om total kapitulation.

Den væbnede modstand er palæstinenserne eneste virkelige værn mod det israelske militær og den zionistiske drøm om et Storisrael rensat for arabere. Uden den ville palæstinenserne ikke bare være et undertrykt folk, men et besejret folk – og et fordrevet folk.

Derfor understreger Folkefronten til Palæstinas Befrielse, PFLP, at der aldrig vil blive tale om at nedlægge våbnene.

Dr. Maher al-Taher, medlem af PFLP's øverste ledelse, siger i en udtalelse:

- Afvæbning af modstanden er ikke til diskussion, og alle fraktioner holder fast i deres våben, så længe palæstinensisk land er besat.

Han fortsætter:

- Forskellige medierapporter siger, at Israel ikke vil acceptere genopbygning af Gaza undtagen på betingelse af, at modstandens våben fjernes. De kræver at kunne overvåge alt og alle, som kommer til Gazastriben. Vi har meget klart slået fast, at forestillingen om at afvæbne modstanden er en ønskedrøm, en illusion, og uacceptabel for alle. Det er principielt uacceptabelt bare at drøfte dette spørgsmål eller se det som et spørgsmål, der er diskussion. Det er vores umistelige ret til at gøre modstand mod denne besættelse.

Taher konstaterer videre, at den palæstinensiske delegation står sammen om at insistere på at ophæve blokaden af Gaza og tillade fri bevægelighed for varer og personer.

- Dette krav er en del af den politiske kamp, som skal behandles lige så dygtigt og kompetent og med lige så stor klarsynethed og standhaftighed som

modstanden har udvist på den militære slagmark.

Hæv blokaden! Boykot Israel !

Kravet om ophævelse af blokaden af Gaza er også centralt for den verdensomspændende solidaritetsbevægelse med Palæstina og dets folk.

Israel mener, at det kan bombardere og myrde løs på civilbefolkningen og lægge Gaza i ruiner – og så vil andre (kaldet 'det internationale samfund') træde til med genopbygningen. Ødelæg bare, for andre betaler!

Naturligvis bør Israel betale krigsskadeerstatninger og genopbygning efter en ulovlig krig.

For den internationale solidaritetsbevægelse gælder det om at udvide boykotten af Israel på alle områder og øge den militaristiske terrorstats og dette apartheidregimes isolation.

Hvis ikke blokaden ophæves og palæstinenserne i sidste ende sikres deres fulde rettigheder, vil besættelsen fortsætte, og bomberne og blodbadet regelmæssigt vende tilbage.

Hvor kan man gå hen i Gaza?

Af Kristian D

Jeg prøvede at blive hjemme og jeg blev bombet

Jeg prøvede at flygte til områder der tidligere var mit land og jeg blev skudt på

Jeg søgte en smule frihed i luften hvor middelhavets bølger rammer stranden og børnene spiller bold og jeg blev bombet

Jeg søgte tilflugt i FNs bygninger og jeg blev bombet

Desperat sendte jeg mine børn i FNs skole og de blev bombet og dræbt

Jeg besøgte mine børns gravsted og på kirkegården blev jeg bombet og såret

Jeg lå i en hospitalsseng og stirrede op i loftet som blev bombet

Jeg har søgt tilflugt i FNs charter og jeg blev bombet

Jeg har søgt dækning i internationale konventioner og jeg blev bombet med fosfor

Jeg har søgt arabiske ledes opmærksomhed og de kiggede tavse på mig da jeg blev bombet

Jeg har søgt europæiske ledes sympati og de henviste til venskab med USA og Israel da jeg blev bombet igen

Nu går jeg ind i min tid, min ven og tager modstandskampen op så de israelske bombers faste rytme ikke har monopol på musikken i mit land.

27. juli 2014

Boykot Israel: Hvad der er i fokus

Lige nu anbefaler den internationale bevægelse BDS at der særlig sættes fokus på syv internationale monopoler, der gennem samarbejde og støtte til Israel har gjort sig til medskyldige:

Det er:

1. Hewlett Packard (HP)
2. Caterpillar
3. SodaStream
4. Elbit Systems
5. Israelske banker
6. G4S
7. Mekorot

Opfordring til Enhedslisten:

Gør Gaza og militarisering til kabinetsspørgsmål

Solidariteten med Gaza må forstærkes. Den danske regering vil ikke fordømme Israels massakrer i Gaza, der ligner et folkemord for åben skærm. Den tager ingen seriøse skridt til at presse Israel til bombestop, tilbagetrækning og ophævelse af blokaden.

Israels systematiske terrorbombardementer af Gaza-striben og kollektive afstraffelse af palæstinenserne vækker harme og afsky verden over og har fået millioner af mennesker på gaderne i protest.

Den israelske propaganda bliver dagligt ekkoet i de vestlige massemedier, men det bliver stadig sværere at bilde folk ind, at de hundreder af slagtede civile 'bare' var ofre for det israelske militærs fejlskud. Eller at der er tale om israelsk 'selvforsvar'. Soldater, der dræber børn, er børnemordere, slet og ret. Børnemord fordømmes af alle civiliserede mennesker.

En stor del af Gaza er ødelagt. Hver fjerde indbygger er bombet ud af sit hjem og er på flugt uden at have nogen steder at komme i sikkerhed. Den civile infrastruktur er ødelagt, vandforsyningen bombet. Den humanitære krise forstørres time for time.

Den, der overværer en forbrydelse, men ikke griber ind efter mulighed, gør sig til medskyldig. Nogle gange skal der siges fra, og Israels igangværende forbrydelse er en af de gange.

Stram op på modstanden – gør den til et kabinetsspørgsmål

Under Thorning fortsætter den kurs for militarisering og krig, som løgneren og krigsforbryderen Anders Fogh Rasmussen for alvor fik anbragt Danmark på.

Thorning-regeringen er ved at gøre Danmark til en nøglespiller i NATO's omringningsstrategi i forhold til Rusland, der i sidste ende risikerer at udløse en ny verdenskrig i Europa. Den har netop igen sendt militær til Afghanistan.

Samtidig planlægger den sammen

med blå blok i 2015 at afslutte, hvad der af nogle betegnes som 'årtusindets våbenhandel', i form af omkring 30 nye krigsfly – sandsynligvis Joint Strike Fighter – der kan operere globalt, til ca. en milliard kroner pr. stk. Oprustning betalt over skatten og med nye sociale nedskæringer.

Ved forskellige anledninger har Enhedslisten kritiseret regeringen for denne militaristiske kurs, men har ikke draget nogen konsekvenser.

- Det er på høje tid, at Enhedslisten siger fra over for denne farlige kurs fra regeringen, og den kan kun gøre det effektivt ved at trække sin støtte til Thorning-regeringen og dermed melde sig ud af 'rød blok', siger Klaus Riis, redaktør af APK's blad Kommunistisk Politik.

Palæstina-solidaritet

Han spørger:

- Vil Enhedslisten blive ved med at tage ansvar for en militaristisk og asocial regering, der opruster og i praksis støtter og dækker over massakrer og krigsforbrydelser, mens den gennemfører de mest asociale nedskæringer, der er set?

- Det er gået op for flere og flere, at Enhedslistens strategi med at 'presse en socialdemokratisk regering til venstre' er den største kikser i dansk politik i dette århundrede og har spillet uigenkaldeligt fallit. Alligevel ser det ud til, at Enhedslisten i forbindelse med det snarlige folketingsvalg har valgt at gentage succesen.

- En afskrivelse af rollen som støtteparti i den nuværende farlige situation vil være et nødvendigt signal om, at der skal noget andet til end de to varianter af den samme nyliberale og militaristiske EU-politik, som blå og 'rød' blok leverer, konstaterer Klaus Riis.

APK har gennem lang tid understreget nødvendigheden af at bygge

et revolutionært og folkeligt alternativ til de to blokke i dansk politik. Ikke bare i forhold til organisationer, bevægelser og på græsrodsniveau, men også på parlamentarisk plan.

Folkebevægelsen mod EU er et eksempel på en organisation, der står uden for blokkene og hverken støtter det ene eller det andet af de nuværende regeringsalternativer.

Thorning-regeringen og blå blok: Støtte til Israel

De israelske massakrer og den kollektive afstraffelse af palæstinenserne fordømmes hverken af den danske regering eller dens alternativ i blå blok. Ingen form for sanktioner mod Israel er på tale. Israels 'ret til at forsvare sig' bliver anerkendt som gyldig grund til invasion, massakrer og fortsat besættelse.

Søren Espersen (DF) blåstempler massakrerne og mener, at Israel har vist nåde over for palæstinenserne ved ikke at udslette hele Gaza:

- Man skal hele tiden holde sig for øje, at Israel med sin militære magt kunne udslette hele Gaza – inklusive rotter og mus – på 20 minutter. Det ville være det nemmeste. Men det har de jo netop ikke gjort, selv om man har haft over 2000 bombetogter. De har taget store hensyn til de civile.

Det er fascistoid kynisme.

Helle Thorning-Schmidt har som regeringsleder omhyggeligt undgået at kritisere Israel. Ministrene mumler nogle beklagende ord om 'de civile tab' – og tilføjer gerne 'på begge sider'. De israelske civile tab er minimale. Israels ambassadør mener, at palæstinenserne selv er skyld i, at de bliver terrorbombet. Han har ikke fået et officielt kritisk ord, endsige udvisningsord.

Som partiformand har Thorning-Schmidt afvist at underskrive en fælles erklæring med de øvrige socialdemo-

kratiske partiledere i Norden, der fordømmer Israels 'uproportionale gengældelse' mod Hamas.

Det er for længst afklaret, at Hamas ikke stod bag bortførelsen og mordet på tre israelske teenagere, hvilket var påskuddet for bombningerne og invasionen.

Sanktioner og blodbad

Globalt har fem latinamerikanske lande taget diplomatiske skridt som at tilbagekalde deres ambassadører: Brasilien, El Salvador, Chile, Ecuador og Peru. Bolivia, Cuba, Nicaragua og Venezuela har allerede tidligere afbrudt forbindelserne. I midten af juli indgav Bolivias præsident Evo Morales en anmodning til FN's højkommissær for menneskerettigheder om at retsforfølge Israel for "forbrydelser mod menneskeheden".

Der er også kommet nogle fordømmelser af Israels 'uforholdsmæssige magtanvendelse'. På lokalt plan har for eksempel byrådet i Dublin besluttet sig for boykot.

Den internationale Boykot Israel-bevægelse kan notere betydelig fremgang. Almindelige mennesker verden over siger fra over for Israel, og mange tilslutter sig boykot-bevægelsen.

Men på internationalt regeringsplan har der ikke været taget noget, der bare ligner seriøse skridt til sanktioner – i en situation, hvor USA og EU gennemfører stadig nye sanktioner mod Putins Rusland.

USA fornyer Israels våbenlagre, efterhånden som de bliver tømt ud over Gazas befolkning. EU har ikke suspenderet den for Israel favorable associeringsaftale, og i EU-lande som Frankrig forbydes anti-israelske demonstrationer, og aktivister arresteres.

De israelske bombefly anvender stadig dansk militærteknologi fra Terma – ligesom Lockheed Martins avancerede kampfly Joint Strike Fighter (JSF), som forventes at afløse de nuværende F16-fly, får vigtige komponenter produceret i Israel.

Både USA og EU – Danmark indbefattet – er medansvarlige for blodbadet i Gaza.

USA og Israel partnere i massakre Flere danskere støtter palæstinenserne

Mens Israel fortsætter terroren mod Gaza og dets civilbefolkning, og USA fylder de tomte våbenlagre op, er der nu flere danskere, der støtter palæstinenserne. Det er et markant ryk i holdning.

Den israelske invasion af Gaza har mødt større modstand, end det israelske militær havde forventet. I løbet af invasionens og bombningernes første tre uger blev de israelske våbenlagre tømt i hovedet på palæstinenserne. Det får dem ikke til at trække sig tilbage.

Våbenforsyningerne fra USA er rigelige. De tomme lagre er allerede fyldt op til en ny runde, meddeler de amerikanske militær. I fredags vedtog den amerikanske kongres at give yderligere 1,3 mia. kroner til det eksisterende israelske missilforsvarssystem Iron Dome, der skal forhindre Hamas' raketter i at ramme Israel.

USA's militære, økonomiske og politiske støtte til Israel er simpelthen afgørende for Israels krigsførelse og den israelske ledelses tro på at kunne undertrykke palæstinenserne med magt, krig og massakrer for altid.

Samarbejdet på alle planer mellem USA og Israel er intimt, selv når den amerikanske ledelse lægger taktisk luft til massakrerne på palæstinensiske kvinder og børn og bombningerne af FN-skoler.

Amnesty International kræver, at USA straks indstiller våbenleverancerne til Israel:

- Den amerikanske regering puster til ilden ved at fortsætte med at levere den form for våben, der anvendes af Israels væbnede styrker til at krænke menneskerettighederne, siger Brian Wood, chef for Arms Control and Human Rights hos Amnesty.

I Danmark har det israelske angreb på Gaza, der indledtes den 8. juli, for alvor udløst et stemningsskred. De grusom-

me billeder af palæstinenserne lidelser har ikke kunnet holdes helt væk. Heller ikke fra mainstream-medierne, der fungerer som mikrofonholdere for amerikansk og israelsk propaganda.

En megafonmåling viser, at 28 pct. af danskerne støtter palæstinenserne, mens 21 pct. støtter Israel. 43 pct. af de adspurgte holder ikke med nogen af parterne eller tager ikke stilling.

Det er et ryk. En tilsvarende undersøgelse fra 2008 i forbindelse med en tidligere invasion af Gaza fandt, at 31 pct. dengang havde mest sympati for Israel, mod 21 pct. for palæstinenserne.

Regeringen, folketingsflertallet og det officielle Danmark fører med andre ord en politik, der kun har støtte fra godt en femtedel af befolkningen, og flere imod af dem, der har en holdning til konflikten.

Også i resten af den vestlige verden, der traditionelt har støttet Israel, er et tilsvarende skred i gang. Det mærkes også i USA, hvor pro-israelske holdninger og propaganda har været altdominerende i årtier.

Hovedårsagen til den voksende vrede og de stadig stærkere protester mod Israels og USA's krig i Gaza er styrken i den palæstinensiske modstand. Sådan som det var i sin tid under Vietnam-krigen.

Cuba – et åndehul i Latinamerika

Rejsebrev

På baggrund af tre ugers ophold/ferie i Cuba i februar har vi flikket en række betragtninger sammen fra dette mangfoldige, gæstfrie og eksotiske land.

Cubas økonomiske og sociale struktur har været og er – specielt for USA-imperialismen – en farlig inspirationskilde for hele Latinamerika.

Af flere årsager har liberalistiske vinde blæst ind over landet de seneste 25 år, hvilket blandt andet har åbnet for vestlig og kinesisk kapital, og Cuba har ændret den politiske kurs.

I februar realiserede vi en flere år gammel plan om at se Cuba – og det gør man jo så ikke på tre uger. Alligevel høstede vi en masse indtryk, og vi søgte muligheden for at komme lidt under huden på befolkningen. Vi fik et entydigt billede af cubanerne som hjælpsomme, gæstfrie og i særdeleshed mangfoldige. Der var plads og rum for alle. Vi følte os således trygge og virkelig godt tilpasse og bestrålet af de fantastiske impulser, som vore kroppe og sind ikke i hele dets omfang var i stand til at suge til sig.

Vi vil her videregive en række betragtninger og kan kun opfordre til at opleve landet og tjekke indtrykkene ud.

Vores subjektive opfattelse – baseret på litteratur og bekendtes oplevelser – af USA's baggård (Latinamerika) er, at fattigdom, nød og elendighed er så udbredt, at det giver et ubehageligt omsving i vold og kriminalitet. Magt-

Tren Blindado – mindesmærke i byen Santa Clara for guerillahærens 8.kolonne, som Che Guevara stod i spidsen for, vellykkede afsporing af et pansret tog med 408 svært bevæbnede soldater den 29.december 1958. Blot 18 guerillaer nedkæmpede styrkerne, som var sendt ud af Batistaregimet for at nedkæmpe oprøret

Den smukke og eksotiske by Trinidad

havernes repression er ufattelig. Vore egne erfaringer indskrænker sig til Jamaica, som ligger få hundrede kilometer syd for Cuba, og hvor vi opholdt

hvilket altså blev frarådet os på det kraftigste. Vi fik ikke lov til at forlade lufthavnen, før myndighederne havde anvist os et sikkert hotel.

Rejsen til Cuba

os i tre uger i 2008. Jamaica havde i forhold til befolkningens størrelse den største mordprocent på verdensplan. Ingen lyse mennesker kunne færdes i hovedstaden Kingston uden risiko for at blive holdt op eller skudt. 'Gringoer' havde med garanti nogle dollars på sig, som var et mord værd. Vore indtryk af landets puls blev derfor indskrænket til de få sikre og for turister afskærmede områder. Vi havde ellers – meget naivt – planlagt at rejse rundt på egen hånd,

I Cuba rejste vi frit og på egen hånd. Vi nåede kun at snuse til Havanna, nogle byer midt på øen (Cienfuegos, Trinidad og Santa Clara) samt en fejlagtig visit på øen Cayo Coco, som er en del af et aflukket turistområde med luksus og Bounty-strande, og endelig en endags turistrejse til det vestlige Cuba (Pinar del Rio og Viñales). Cuba svarer i areal og befolkning til to gange Danmark.

Vi er overbeviste om, at Cubas økonomiske og sociale struktur er en vigtig forudsætning befolkningens mentalitet, der står i skærende kontrast til hovedparten af det øvrige Latinamerika. En dansk kvindelig freelancejournalist, som jævnligt havde besøgt Cuba de sidste 15 år og til tider fungerede som guide, informerede os på vores første dag om den cubanske gæstfrihed:

- Man kan til hver en tid – også om natten – som enlig kvinde opholde sig i Cuba uden problemer!

Om end vi ikke opholdt os alene i nattelivet, blev vi – ganske vist på de tre ugers spinkle grundlag – bekræftet i udsagnet.

Cubanere har tag over hovedet og får mad på bordet hver dag. Uddannelses- og sundhedssystemet er gratis – og begge dele af høj standard.

Det er på trods af 54 års embargo iværksat af USA, fordi Cuba efter befrielsen nationaliserede en række sektorer. USA kontrollerede alle de centrale dele af samfundsøkonomien: bankvæsenet, elektricitet, miner, jernbaner, sukker og tobaksplantager, olieraffinaderier m.m. Det medførte flere års terror mod den cubanske nation (udtrykket 'terror' er fra en amerikansk journalist), hvilket ikke mindst den totalt mislykkede invasion i Svinebugten var et udtryk for. Den amerikanske kapital er stadig aggressiv over fratagelsen af profitten.

Vi landede i Havanna mindre end to måneder efter Mandelas begravelse, hvor Barack Obama og Raul Castro havde givet hinanden hånden. Episoden vakte voldsom forargelse blandt de stærke anticubanske kræfter i USA. Obamas 'gestus' var med garanti ikke en fejlagtig, spontan handling, men snarere et udtryk for andre kræfters strategi for at omklamre landet.

Vi oplevede kun i et enkelt tilfælde en cubaner, der var pro-USA og fjendtlig over for det cubanske system. Vi kender heller ikke til nogen flygtningestrøm fra Cuba til Florida på trods af den korte afstand og masser af både til rådighed. Eksilcubanerne fører da også en kummerlig tilværelse i Miami, hvor sult, nød og kriminalitet udgør hverdagen.

Disse betragtninger er absolut ikke en dementering af, at mange cubanere måske drømmer om den ekstravagante levestil, de på den ene eller anden måde tror er gældende for flertallet af nordamerikanere.

Det må samtidigt understreges, at Cuba ikke er noget paradys. Der er store sociale forskelle. I det i øvrigt naturskønne område på Vestcuba, hvor tobaksplantagerne er koncentreret, er leveforholdene generelt højere. Farmerne producerer en værdifuld eksportvare. Havannas kvarterer skildrer også forskellen fra smukke villaområder, hvor ambassaderne findes, til de ydmyge forfaldne etageejendomme, hvor varemanglen ikke kunne skjules.

Når man hæver sig over de mest basale behov (tag over hovedet, mad, tøj, gratis sundhed og uddannelse, hvilket i denne verdensdel er unikt), så eksisterer

Optog i byen Trinidad i anledning af dens 500 års jubilæum

der store og basale mangler. Cubanerne har toiletter, men kun få har toiletsæder. Det kan være et fortegnende indtryk, men vi oplevede i Santa Clara, at der tilsyneladende lige var ankommet et vareudbud til byen af stribede puder. I hvert fald gik mange den samme dag rundt med to puder under armen. Vi tolkede det, som det gjaldt om at holde sig til, når lejligheden bød sig. Vi oplevede også køer foran nogle butikker, dog aldrig ved fødevarerbutikker!

Landets infrastruktur er absolut også en mangel. Lokale busser er fyldt til bristepunktet. Den tværgående jernbane kører – ligesom alle andre offentlige transportmidler – fuldstændigt ustabil. Tusinder er dagligt tvunget til at tomle over store afstande for at komme til og fra arbejde eller indkøb, hvilket naturligvis er en svækkelse af produktionen, fundamentet for levevilkårene i ethvert samfund. Trods de forbedrede forhold gennem ca. de ti sidste år er varemanglen udtalt, og livet er ikke en dans på roser. Lad os benytte lejligheden til at skyde en myte ned: Cubanerne valser ikke gennem gadebilledet til latinamerikanske rytmer og sang trods afsavne. De er ikke 'lalleglade' mennesker, der har nok i en historisk glæde ved rytmer.

Det er en kendsgerning, at embargoen har sat dens tydelige negative spor, men vi kan omvendt ikke udelukke, at

en fejlslagen politik også har spillet ind.

Det er imidlertid et faktum, at Cuba nogle år efter befrielsen knyttede sig meget tæt til Sovjetunionen, Østeuropa, Comecon og Warszawapagten og indgik i den 'socialistiske' arbejdsfordeling. Konsekvensen var, at økonomien baserede sig på en ensidig eksport af sukker, som benyttedes til vareudveksling fra Comecon-landene. Da østblokken brød sammen, viste afhængighedens negative sider sig. Cuba lagde sig i modsætning til østblokken ikke på knæ for vestlig kapital – hatten af!

Varemangelen ramte til gengæld landet på det nærmeste over en nat. Fidel Castro udtalte vist, at cubanerne hellere ville spise græs end underlægge sig US-dollars. Befolkningen led i et årti under dette. Cuba satsede i stedet på en omfattende turisme, der i dag udgør den andenstørste industri. Prostitutionsen, hvilket myndighederne enten har godkendt eller ser gennem fingre med, men som er åbenlys, er i hvert fald én udløber af denne satsning.

Samtidig har Cuba opbygget et meget tæt bilateralt samarbejde med Kina, hvilket blandt andet blev synliggjort af, at stort set alle turistbusser var af kinesisk fabrikat. Udvekslingsstuderter er et andet fænomen. Vi blev fortalt,

Madlavning på åben gade

*Likørfabrik i byen Pinar del Rio med et forældet og nedslidt produktionsapparat:
Påfyldning, propning og etikkering af flaskerne*

at 5.000 kinesiske studenter er i Cuba for at blive uddannet til læger. Cuba har ikke kun udviklet masser af dygtige læger, hvilket betyder, at der er en læge for hver 175 cubanere, men også højt kvalificerede kirurger med mere. Fremtiden må vise, hvorvidt samhandelen med Kina bliver lige så ensidig, som den var med Comecon-landene.

Den 'sorte' økonomi er et udbredt fænomen, ligesom jagten på turistdollars er stor.

Cuba åbnede også op for 'joint venture'-selskaber, og helt aktuelt tages der beslutning om at liberalisere boligmarkedet, så udlændinge kan købe sig ind på boligmarkedet. Det er sandsynligvis ud fra dette perspektiv, man skal vurdere Obamas håndtryk. USA-imperialismen foretrækker måske i øjeblik-

ket strategien om den langsomme, men sikre underminering?

Mens krisen har hærget i den vestlige verden siden 2008, så har cubanerne i samme periode oplevet en stor fremgang i leveforholdene. Det er desværre på et skrøbeligt eller farligt grundlag, hvis man ser på andre 'selvstændige' landes erfaringer med valget af denne udviklingsvej.

Lad os til sidst slå fast, at det på trods af mangler var inspirerende at komme lidt under huden på befolkningen, hvilket vores sølle tre uger og manglende spansk kundskaber begrænsedes voldsomt. Vores indsigt blev dog hjulpet lidt på vej, fordi vi valgte en del overnatninger i statsgodkendte private casa'er og tog lokale tomlere med op i vores udlejningsbil. I byerne opsøgte vi de lokale kvarterer.

Cubanernes folkløse, kunstinteresse og aktivitet er vildt omfattende. Mange mestrer mindst et instrument. Masser af cafeer fremviser musikgrupper, der breder sig over masser af latinamerikanske variationer. Kunsten og i særdeleshed arkitekturen strækker sig fra det spanske koloniherrredømme, over USA's totale dominans

hen over omvæltningen til nutidens moderne skulpturer.

En anden af de mange kontraster til vores normer i Danmark var de cubanske kvinders påklædning. De fleste kvinder er meget buttede, hvilket de med deres stramtsiddende beklædning nød at fremvise. Der herskede tilsyneladende ingen mode eller kropsmønstre – måske lige med undtagelse af farverne. I minderne oplevede vi ingen kvinder uden masser af farve i tøjet. Mændene var omvendt nærmest anonyme.

Vi var desværre i stand til at opholde os i Cuba i disse tre uger uden i gadebilledet at opleve nogen revolutionær geist, endsiige politisk stolthed over Cubas resultater. Det forskansede sig til monumenter og enkelte officielle bannere.

Det kan være let for udenforstående at kritisere, men efter bedste evne er det vores opfattelse, at Cubas økonomiske struktur ikke er socialistisk, men kapitalistisk, der ikke har underlagt sig den vestlige nyliberalisme, men har en social og antiimperialistisk politik.

Vi kan kun anbefale at opleve landet med alle dets mangfoldigheder og varme befolkning – og teste vore betragtninger af!

*Med varme hilsener
Vivian og Flemming*

Livemusik på cafe i Havanna

Dagpenge opsuppleres med private lønforsikringer

Fagbevægelsens top har på bedste ny-liberalistiske vis erstattet modstanden mod dagpengeforringelser med salg af lønforsikringer ved arbejdsløshed. Antallet er på få år steget til 151.000, og flere store LO-forbund er på vej.

Samtidig med at 36.000 mennesker blev skubbet helt ud af dagpengesystemet sidste år pga. dagpengereformen, tegnedes 24.000 flere private lønforsikringer ved siden af A-kassens dagpenge.

Disse forsikrede er således sikret en højere udbetaling ved arbejdsløshed.

Siden 2010 er antallet med private lønforsikringer herhjemme vokset til 151.000. Alene fra 2012 til 2013 steg antallet med 19 %. Det viser tal fra brancheorganisationen Forsikring og Pension.

Dagpengene ligger i dag på højst 17.658 kr. før skat, hvilket for sosu-assistenter dækker op til 70 % af deres tidligere løn, mens det for grupper som elektrikerer dækker omkring halvdelen.

Med de nye private lønforsikringer er man dækket op til 80 % på forskellen mellem dagpenge og ens tidligere løn.

Dagpengene udhules

Dagpengene udhules automatisk og bliver mindre og mindre værd – til at betale regninger med og leve for.

Der er som med andre overførselsindkomster indbygget en faldende grad af dækning for stigende priser og inflation. Og selvom de fleste lønninger har et stort reallønsefterslæb, så har ydelser som dagpenge et endnu større.

Undersøgelser viser, at mens graden af lønkomensation i 1990 var på 68 % i gennemsnit, så var den faldet til 55 % i gennemsnit i 2009.

Også andre ting i den nye skattereform fra 2012 er med til at øge forskellen på løn og ydelser som dagpenge. I skattereformen er indbygget et stigende beskæftigelsesfradrag, løbende fra 2013 til 2022, som en skattefinansieret lønstigning til dem, der er i arbejde.

Faglig forretning

Kamp mod forringelser erstattet af salg af forsikringer

Da skiftende ”rød”-blå dagpengereformer skar på dagpengeperioden, forlængede genoptjeningsretten og udhulede dækningen, gjorde fagbevægelsens top og ledelse intet for at mobilisere en modstand. Da dagpengeformer med stramninger af optagelseskrav i A-kasser nægtede stadig flere adgang, gjorde de intet. Da dagpengereformer begyndte at smide i titusindvis ud af dagpenge-

systemet, gjorde fagbevægelsens top og ledelse stadig intet.

Men nu ser forskellige forbund et lukrativt marked i at sælge ekstra forsikringer mod for stort løntab ved arbejdsløshed til deres medlemmer. Det sker på bedste nyliberale markedsvis. I højt lønnede forbund som HK/stat og kommunal tilbydes lønforsikringer i så stort antal, at prisen kan gøres konkurrencedygtig. Den inddrives som kontingentforhøjelse, og beløbet kan trækkes fra i skat.

Den private forsikring får således et skattefinansieret bidrag med på vejen. Forsikringsselskabet Alka oplyser, at flere forbund er på vej med, hvad de kalder kollektive lønforsikringer.

Blandt de ufaglærte, som f.eks. 3F, vil prisen på lønforsikringer blive for høj og faren for arbejdsløshed for stor til, at man kan blive omfattet. Så 3F tilbyder foreløbig kun individuelle lønforsikringer.

I Sverige blev den svenske dagpengesystem alvorligt raseret tilbage i 2006 og årene efter. Her har næsten hver tredje lønmodtager i dag en privat lønforsikring ved siden af A-kassens dagpenge i deres fagforening.

Svin på sprøjten koster 25.000 menneskeliv

Nogle kalder det en bombe under sundhedssystemet i Danmark. Andre kalder det en tsunami i slowmotion. De europæiske myndigheder har mistet overblikket over spredningen af antibiotika-resistente bakterier fra svin til mennesker.

Eksperters anslår, at mindst 25.000 mennesker i EU årligt mister livet som følge af bakterier, der er blevet modstandsdygtige over for antibiotika og

har spredt sig til mennesker.

En retssag mod to journalister afslørede for nylig, at den smittefarlige MRSA-bakterie nu har kostet fire mennesker livet alene i Danmark. De to journalister blev slået i retten og idømt dagbøder for at have videregivet fortrolige oplysninger, dvs. navne og adresser på 11 inficerede svinebesætninger.

Den grønne netavis har derfor offentliggjort et interaktivt Danmarks-kort, hvor man kan se navne og ad-

resser på 137 svinefarme, som topper på listen med Danmarks højeste forbrug af antibiotika. De har alle et forbrug, der overskrider Fødevarerministeriets nye grænser, der snart træder i kraft.

Besøg den danske grønne netavis www.organictoday.dk

Teser om nyliberalismen

Kongresdebat op til APK's 6. kongres

Af Dorte Grenaa

Arbejderpartiet Kommunisterne afholder i første halvdel af 2015 sin 6. kongres siden partistiftelsen i april 2000.

På det revolutionære sommertræf i juli blev der taget hul på kongresdiskussionen, som fortsætter gennem hele perioden. Der vil i den sammenhæng blive organiseret en række møder også for sympatisører og venner af partiet.

Kongresprocessen vil også blive fulgt løbende i Kommunistisk Politik, hvor en række vigtige oplæg vil blive bragt.

Her fremlægges en række teser om nyliberalismen.

Kapitalismen har altid betragtet varen som sin drivkraft – produktion, køb, salg og profit. Ikke bare arbejdskraften blev til en vare, men hele mennesket og relationerne mellem mennesker, der kan udnyttes og udbyttes for profit. Med nyliberalismen er der skabt en hel filosofi, et økonomisk system og en ideologi omkring markedet og konkurrencen om mest mulig profit.

I nyliberalismens menneskesyn, kaldet "Homo economicus", måles menneskets værdi på dets økonomiske værdi for markedet og profitten. Nyliberalismen kalder det menneskets nytteværdi.

Med nyliberalismen intensiveres og raffineres udbytningsmulighederne hele tiden i hurtigt tempo. Der tales f.eks. i dag om menneskets "sociale værdi" på de digitale medier som Facebook, hvor man betales for, hvor mange "venner" man kan nå ud til med personlig reklame for bestemte produkter.

Nyliberalismens teorier og retorik handler om et klasseløst marked, der blot skal gøres så konkurrencedygtigt som muligt. Samfundet består af atomiserede enkeltindivider, der mere eller mindre uafhængigt af og til tider i konkurrence og modstrid med hinanden søger at maksimere deres individuelle egen nytte. Så meget hårdere er virkelighedens classesamfund og classesamfund, hvor "egen nytte" har ført til ufattelige rigdomme til

meget få og hurtigt voksende fattigdom for de mange, og social katastrofe for et voksende antal.

Nyliberalismen er ikke et udtryk for tilbagevenden til kapitalismens start med ren og utilslørret råkapitalisme, selv om mange træk ligner. ***Nyliberalismen er et udtryk for imperialismens udviklingstrin i dag, og udtryk for styrkeforholdet i klassekampen på verdensplan såvel som i Danmark.***

På vej mod APKs 6. kongres

Produktivitetskommissionens medicin er: Væk med alle hindringer for privat kapitalisme. Mere privatisering og udlicitering, øget marked og konkurrence, mere mål- og resultatstyring samt styrket ledelse og reduktion af fagforeningernes indflydelse – med andre ord New Public Management som teori for statens styring og organisation.

Den danske samfundsudvikling er uden nogen form for demokratisk proces eller beslutning stadig mere åbenlyst bundet op på EU's nyliberalistiske økonomi og politik. Socialdemokratiet ved regeringsmagten, som mange havde forhåbninger til, har fortsat og uddybet sin kurs som et rent euro-socialdemokratisk parti.

EU har traktatfæstet nyliberalismen som den eneste mulige økonomiske udvikling. Danske regeringer har, hvad enten de er fra "rød" eller blå blok, bundet den danske samfundsudvikling til nyliberalismen med tilslutning til Finanspagten, euroen og traktater, hvor bl.a. danske finanslove nu skal godken-

des af EU.

Socialdemokratiet ved regeringsmagten har ikke bare som tidligere vist sig at være bedre end de borgerlige til at gennemføre borgerlige reformer vendt mod arbejderklassen og befolkningen. Det har vist sig i sin nye form som et euro-socialdemokratisk parti, der står på nyliberalismes grund og udfører dens politik i praksis.

Nyliberalismens økonomiske og politiske konsekvenser har medført en række samfundsændringer. Målene for nyliberalismens hovedangreb er arbejderrettighederne, social- og uddannelsespolitikken og den offentlige sektor, som omdannes på markedsvilkår til øget omfordeling af samfundsrigdomme til kapitalen, til at sikre øget udbytning og profit og til et øget kontrol- og voldsapparat.

Tidligere tilkæmpede arbejderrettigheder er under nyliberalismen simpelthen defineret som hindringer for den frie konkurrence og skal som sådan ryddes af vejen. Arbejdernes rettigheder er blevet angrebet: løn, arbejdstid, arbejdsintensitet, ansættelsesvilkår, arbejdsmiljø, stort set alt. Staten og kommunerne som arbejdsgiver viste med den store lærerlockout, at de ikke viger tilbage for de private arbejdsgivere i deres kamp for at få gennemført omfattende forringelser af overenskomstmæssige arbejdstidsregler, centralistiske ledelsessystemer og asociale reformer. Et særligt fokus har været at knække arbejderklassens ret til faglig organisering og den omfattende organiseringsgrad. Hver tredje på arbejdsmarkedet i dag er uden faglig organisering, og LO organiserer kun 48 % af dem, der er organiseret.* Fagbevægelsens top udelukker hele sektorer af unge på workfare fra medlemskab

**HVERKEN RØD ELLER BLÅ BLOK
VI SKABER ALTERNATIVET!**

af fagforeninger og A-kasser, og tilidsfolk og fagforeningsmedlemmer fyres med begrundelse i deres faglige organisering, f.eks. på Metro-byggeriet i København.

Det såkaldte tredje arbejdsmarked, som staten i årevis gradvist har opbygget, er nu ved at være et fuldt udviklet workfare-tvangsarbejdsmarked, hvor man arbejder for nedsatte overlevelsedydelser uden sociale og andre rettigheder. Der er tale om et gigantisk statsorganiseret social dumpingsystem ved siden af den sociale dumping på arbejderrettigheder, vi oplever som konsekvens af arbejdskraftens frie bevægelighed i EU.

Striben af reformer har gjort op med det såkaldte velfærdssystems socialpolitiske principper og relative tryghed. Princippet om, at alle har ret til en eller anden form for selvstændig offentlig ydelse, hvis de ikke (længere) kan forsørge sig selv, eksisterer ikke længere. Velfærd er erstattet med workfare. Tidligere klassekompromisers socialpolitik er ophævet til fordel for ren markeds kapitalisme. Offentlig samfundsmæssig social sikring (pensioner, sygesikringer med mere) erstattes af privatiserede sociale serviceydelser, som købes og sælges på markedsvilkår til dem, der har råd.

Med reformbølgen er opsplitningen af arbejderklassen og befolkningen sat yderligere i system og legaliseret. Ikke mindst med kontanthjælpsreformen eksisterer der en statsautoriseret retsløshed og magtmisbrug over for denne gruppe, hvilket øger udviklingen af de økonomiske, arbejds- og uddannelses- og bolig mæssige og kulturelle paralysamfund af stadig større grupper af den fattigste del af arbejderklassen og de unge. Desuden findes en voksende gruppe helt retsløse uden papirer (visa, opholds- og arbejdstilladelse).

Den offentlige sektor er blevet omdannet og skåret efter nyliberalismens New Public Management-model som styringsmodel. På den side betyder det en opsplitning i små enheder efter markeds- og konkurrenceprincipper, og på den anden side en stram centralistisk styring. Stadig større dele privatiseres

På APKs sommertræf holdt Dorte Grenaa oplæg om den nyliberale offensiv som start på diskussionerne frem til APK's 6. kongres i 2015.

Det kan høres i sin helhed på Oktober Radio - Find den på oktobernet.dk

og udliciteres direkte eller drives som offentligt-privat partnerskab.

Statsapparatet er ikke blevet svagere eller mindre under den nuværende nyliberalistiske periode. Nyliberalismen har brug for et stærkt statsapparat til kontrol og overvågning, magt og krig, sikring af øget udbytning og profit og omfordeling af landets rigdomme og værdi ved f.eks. finanslove, skatter og afgifter.

Det parlamentariske politiske liv og dets medie verden er omformet efter nyliberalismens markedsprincipper og har ændret de parlamentariske politiske partiets rolle. Det er ikke længere partiets politiske programmer og holdninger, der er det afgørende, men deres konkurrenceevne og nytte værdi til at score flest mulige stemmer og gennemføre nyliberalismens politik.

At SF forlod Thorning-regeringen, skyldes ikke et brud med regeringens

politik, men partiets egen indre krise. Den politiske debat føres ikke bare demagogisk, men også helt klasseløst, og nyliberalismens værdier – ”for konkurrenceevnens skyld”, ”for økonomiens skyld” – er endegyldige argumenter i den politiske samfundsdebat.

Der ses en stigende fascistoid tendens i det samfundsmæssige og politiske liv i Danmark og EU, som bygger på markedsøkonomien og ’nødvendigheden’ af, at landets arbejderklasse og befolkning ikke bliver en konkurrencehindring. Terrorlovgivningen, kriminalisering af arbejdskampe og sociale kampe og protester, udlændingelovgivningen, tvangsarbejdet, muslimhaten, krig og militarisering samt udbredelse af nazismen udgør alt sammen elementer i en nyliberal politistat og en fascistisk statsmagt.

Folkeskolereformen i praksis

Af Karsten Jonassen

Den 1. august trådte den nye folkeskolereform i kraft. Dens formål er klart og tydeligt:

1. Folkeskolen skal udfordre alle elever, så de bliver så dygtige, de kan.
2. Folkeskolen skal mindske betydningen af social baggrund i forhold til faglige resultater.
3. Tilliden til og trivslen i folkeskolen skal styrkes, blandt andet gennem respekt for professionel viden og praksis.

Ingen kan vel være uenige i de smukke ord, spørgsmålet er bare, om og hvordan de bliver virkeliggjort.

For at tage det sidste punkt først, så har lovgiverne i en længere årrække talt folkeskolen og dens ansatte ned. Lærerne er blevet beskyldt for at være dovne og for at fise den af i stedet for at bestille noget. Til at underbygge det har man brugt forskellige mere eller mindre relevante test, der har skullet vise, hvor slemt det står til med fagligheden.

Det er helt korrekt, at fagligheden mange steder er faldet, men det kunne jo tænkes, at det hang sammen med de

evindelige nedskæringer og forringelser i folkeskolen.

For at sætte trumf på lockoutede KL så lærerne sidste år for at gennemtvinge "en normalisering" af lærernes arbejdstid. Underforstået var det, at nu skulle man have skovlen under lærerne, der alle til hobe arbejdede alt for lidt for deres fyrstelige løn.

KPnetBlogs

Lyttede regeringen og KL til den professionelle viden og praksis, som lærerne har? Absolut ikke!

Viste man respekt for professionalismen? Absolut ikke!

Byggede man på epokegørende undersøgelser, der kunne vise, at regeringen og KL var på rette spor? Absolut ikke!

Man har med andre ord fra begyndelsen været fuldstændig ligeglade med det tredje punkt i formålet med folkeskolereformen.

Men er de to andre punkter i formålet så også bare varm luft i et ringbind, eller er der her virkelig taget skridt i den rigtige retning?

Tja, døm selv.

Antallet af lærere er reduceret med 11 %, børnetallet i folkeskolen er faldet med 3 %. Konsekvensen er helt klart, at der bliver stadig flere elever i klasserne. Dertil skal så lægges, at lærerne har fået flere undervisningstimer og klart færre forberedelsestimer.

Mange tilbud for elever med særlige behov er blevet nedlagt, og eleverne er overført til de såkaldte normalklasser med høje klassekvotienter. Det vil i langt de fleste tilfælde ikke være til gavn for det enkelte barn, selvom det kaldes inklusion. Det er en skrivebordsinklusion udtænkt af regeringens regnedrenge og pyntet med smukke pædagogiske floskler.

Men ifølge ministeren vil alle blive glade for det på langt sigt, og hun ved jo, hvad hun taler om, for hendes mor har engang været lærer.

Men formålets punkt 2 om at mindske den sociale baggrunds betydning for det faglige udbytte?

Det lyder flot, og lærerne har kæmpet med det i årevis. Men hvordan det hænger sammen med færre resurser og flere elever i klasserne, må stå hen i det uvisse. Hvad der til gengæld står lysende klart, er, at de nationale tests, som er en uhyre snæver indfaldsvinkel til det brede faglige felt, fremover vil blive brugt som kvalitetsparametre.

Der skal ikke meget forstand til at regne ud, at der helt automatisk vil blive langt mere fokus på disse snævre testområder i undervisningen i de kommende år. Med andre ord vil en hel del af undervisningen handle om at lære for testen og ikke for fagligheden.

Det er er spændende skoleår, der netop er startet.

Jeg forstår bare ikke, at reformen kun er en folkeskolereform, hvis den er så genial. Så geniale tiltag må de private skoler da også kunne få glæde af, eller hva'?

Jorden

er et reproduktivt, men også begrænset gode - men ikke alle har eller ville kunne opfattede denne tilstand. Jord inddømmes til mange formål, og ikke alt falder heldigt ud. Supermarkeder - eller indkøbscentraler - har gennem årene beslågt mere og mere jord ud i landskaberne - men det har kæderne bag ikke fundet i overensstemmelse med deres udvikling - de vil nu bygge og opføre indkøbscentraler større end de tidligere - nu nævnes de hypermarkeder - og det kræver jord af gode og brugbare dimensioner - men hvad betyder det, når ejerne bag får fyldt kasseapparaterne op? og derved kan fortsætte deres fremfærd, for igen at fortsætte, og -, og - og -

N.B.

Jeg lever endnu

Foto: Dan Stenberg Robles (DirtyDan)

*Jeg kan ikke leve med, at Israel omdanner
Gaza til et slagtehus*

Men jeg lever alligevel

*Jeg lever, fordi jeg elsker, sover, spiser,
arbejder, dyrker min have, besøger
mine venner, læser, lytter, mærker
vinden, regnen og solens stråler*

*Jeg lever, fordi jeg mærker vreden
og RÅBER*

*Men vinden blæser råbene væk, min
stemme alene er ikke stærk nok*

*Kun sammen med dig, og dig, og dig,
og dig og alle jer andre*

Kan jeg råbe, så det bliver hørt

*Men selv når råbene bliver hørt, fort-
sætter udrensningen af kvinder og
børn, af mænd og drenge, af menne-
sker som jeg, født i et andet land*

Jeg lever trods alt, fordi jeg skriver

*Men ordene er ikke stærke nok, de står
alene hver for sig, og kun få læser
dem,*

*Men selv når ordene bliver læst, dør
mennesker hver dag, fordi de mang-
ler vand og brød*

*Jeg lever endnu, men uden dig kan jeg
ikke fortsætte*

Kun sammen med dig kan jeg

*Kun sammen med dig, og dig, og dig,
og alle jer andre*

*Kan jeg handle, så verden forandres til
en verden*

Mennesker kan LEVE i

Palæstina aften

Historien - Nutiden - Fremtiden

Tirsdag den 9. sept. kl. 19

*Oplæg ved palæstinenser og
APK og efterflg. diskussion*

*Indsamling til Palæstina og til
Oktober støttekreds*

Arr. APK København

*Sted: Oktober Bogcafé,
Vesterfælledvej 1, 1750
København V*

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

tlf: 91 86 28 82

Åbningstid:

alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

**Man-, ons- og fredag
12 - 17.00**

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Palæstinasolidariteten større end nogensinde

Den brutale krig mod Gaza har fra starten den 8. juli udløst protester verden over, som bare er vokset i takt med at Israels barbari og bombenedslagning af kvinder og børn og civile tilflugtssteder er blevet set verden over. Fotos og videoer på de sociale medier har også tvunget de vestlige systemmedier til at vise noget om grusomhederne – selvom det hele tiden søges opvejet med gengivelse af israelsk propaganda. Den fremstiller konsekvent Israel som offeret, og de israelske angreb som civiliserede modreaktioner.

Den første store bølge af massedemonstrationer var weekenden den 25.-26. juli. Den indledtes med den såkaldte Internationale Quds-dag, den sidste dag i den muslimske fastemåned ramadan. Siden 1979 efter revolutionen mod shahen i Iran har været en protestdag mod den israelske besættelse af Jerusalem og Palæstina.

I år holdtes gigantiske demonstrationer i hele den muslimske verden og i mange lande uden for. Indbefattet København, Berlin og andre tyske, europæiske og nordamerikanske byer. I en række lande understregedes det, at

Quds-dagen ikke blot var for muslimer. Flere millioner deltog verden over.

Dagen efter blev der igen protesteret på alle kontinenter. Det var ikke bare i hovedstæder som Oslo, London og Paris, Seoul, Teheran, Singapore og Tunis og mange andre, men i hundredvis af andre storbyer og mindre. I UK alene demonstreredes der i 22 store byer. De globale protester krævede øjeblikkeligt stop for bomberne, tilbagetrækning af

besættelsessoldaterne og ophævelse af blokaden mod Gaza.

Der er ikke et land, hvor der ikke har været protester. Heller ikke Israel, hvor 5000 demonstrerede i Tel Aviv og forlangte fred.

En ny global bølge fulgte på den internationale demonstrationsdag den 9. august. Mindst 150.000 deltog i en massiv demonstration i London, der passerede den amerikanske ambassade på ruten fra BBC-bygningen til Hyde Park. Demonstrationen krævede bl.a. et øjeblikkeligt stop for det britiske våbensalg til

En enorm demonstration fandt sted i Cape Town, Sydafrika, hvor hen imod en kvart million deltog i protesten: Solidaritet fra et land, der ved hvad apartheid er. Ved FNs hovedkvarter i New York, i Paril og mange andre steder verden over blev der demonstreret mod Israels folkemord i Gaza- indbefattet en hasteprotest mod Israels fornyede bombninger ved Christiansborg. Det blev fulgt op med en stor demonstration samme steds den 11. august

Protesterne fortsætter: Boykot Israel!

Kommunistisk Politik Indhold nr. 8 - 2014

TEMA:

Angreb på folkesundheden

Nedtælling til valg s. 2

Krigens køtere hyler s. 3

Beskidt sundhedslov s. 4

Sodavand og profit s.7

Privatisering af vandet? s. 8

Revolutionært sommertræf
s. 10

Hvor kan man gå hen i Gaza
s. 12

Opfordring til Enhedslisten
s. 14

Rejsebrev fra Cuba s. 16

Teser om nyliberalismen s. 20

Verden ifølge Latuff

Erdogan blev valgt til tyrkisk præsident i første valgrunde.
Men ét er demagogi - noget andet er forretning